

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De Religione & cultu Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Rege petere & impetrare, quod volet? Reo, posse à Judice veniam petere, & pœnæ remissionem obtinere? Discipulo, posse sapientissimum Magistrum docentem audire? Sponzæ, posse colloqui cum eo, cujus labia sunt favus distillans, mol & lac, sub lingua ejus?

Punctum III.

Perpende media ad hunc finem conducentia.

Primum est, magnam de his Exercitiis æstimationem, magnūque ad illa desiderium habere; hinc P. Balthasar volebat, Religiosum extra orationis tempora molari lapidē extra centrum constituto similem esse, & impedimento ablato mox ad orationem redire.

Secundum est, omnes industrias accuratè adhibere, ad imitationem B. Aloysij, qui tantū studij in ijs ponebat, ut si omnium virtutum summa in ijs videretur.

Tertium est, remove fortiter quadruplex impedimentum, scilicet culpam mordentem, curam pungentem, afflictum vigentem, & tribulationem cruciantem, ut S. Bernardus rectè advertit.

Pro VI. Die.

DE RELIGIONE ET CVLTV SANCTORVM.

MEDITATIO III.

Punctum I.

Considera I. Inter alia obsequia, quibus debitum DEO cultum exhibere possis, non postremum esse, si ipsum juxta consilium S. Davidis Ps. 150. laudare studeas in Sanctis ejus; ut enim summam de aliquo Principe æstimationem jure merito concepisse creditur, qui etiam famulis illius (maximè quos ipsi Principi magis dilectos esse novit) peculiarem honorem & benevolentiam exhibere conatur, ita non minùs insignem suam erga DEUM affectum manifestabit is, qui peculiari studio Sanctos & Electos ejus colere satagit.

Considera II. Quòd iidem Sancti propter obsequia, quæ DEO tum in terris olim exhibuerunt, tum etiamnum exhibent in cælis, summum à te meritò cultum exigere videantur. Dic enim, si scires hominem, qui te plus quàm omnes alios, imò plus etiam, quàm seipsum amaret, qui totum sese

obſequio tuo, cultuſque impenderet, qui nihil aliud deſideraret & ageret, quàm quod tibi ſummè gratum honorificumque eſſe agnoſceret: dic, inquam, an non tu viciffim hunc hominem ſummè amandum, colendumque tibi eſſe exiſtimares? atqui ſcito, hæc omnia Sanctos DEO ipſi obſequia præſtare; Cùm ergo tu DEUM plùs quàm teipſum amare te dicas, atque adeò obſequia quæque eidem exhibita pluris æſtimes, quàm ſi tibi ipſi collata fuiſſent, an non clariffimè vides, ſummè te obligatum eſſe ad Sanctos hos, velut Summos tuos benefactores, & amatores ſingulari ſtudio colendos, maxime cùm etiam Sanctiſſimos, Sapientiſſimos, potentiſſimòſque (quæ tria cultum & reverentiam præcipuè conciliant) eſſe nôris?

Confidera III. Quanta fuerit hætenus negligentia tua, ut qui non modò debent tantis amicis tuis cultum & amorem hætenus negâris, ſed ne obligationem quidem tuam ſatis agnoſcere ſtuderis. Colloquium ad eofdem SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta commoda & beneficia ſperare poſſes, ſi, prout decet, Sanctorum horum cultui ſincerè conſtanteſque te impenderes. Quantam inprimis alacritatem diligentiamque, in omnibus tuis actionibus eſſes oſtenſurus, ſi omnes Sanctos, earundem actionum tuarum Arbitros & Spectatores eſſe nôſſes. Quantam deinde in omnibus neceſſitatibus tuis fiduciam eſſes concepturus, ſi tot, tamque potentes advocatos pro te ſupplicare meminiffes? ſi enim S. Hieronymus dicere auſus eſt, nunquàm ſe legiſſe, aliquem fuiſſe mala morte defunctum, qui libenter opera charitatis exercuit, eò quòd habeat multos interceſſores (pauperes videlicet) impoſſibile autem ſit, multorum preces non exaudiri; quantò magis impoſſibile erit, Sanctorum tam perfectas preces repulſam pati? quantam denique in omnibus periculis ſecuritatem experturus eſſes, ſi tot fortiſſimorum militum exercitu te vallatum ſcires; an non illud Eliſæi tibi occinetes; noli timere, plures enim pro nobis ſtant, quàm contra nos? An non illud S. Bernardi pronuntiares: Quid ſub cuſtodibus tantis timeamus? nec ſuperari, nec ſeduci, multò minus autem ſeducere poſſunt; Fideles ſunt, prudentes ſunt,

poten-

potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, ad hæreamus eis, & in protectione DEI Cæli commoremur.

Considera II. Quam efficacia sint hæc motiva ad Sanctorum cultum, cui vis quidem homini, sed Religioso maxime & Sacerdoti persuadendum; utpote qui & copiosioribus auxiliis ad suas functiones opus habeat, & gravioribus a damone præliis incessatur, adeoque præ aliis etiam indigeat Patronis & Advocatis valde potentibus, per quos spectatorum auxiliorum efficaciter fiat particeps?

Considera III. Quantum proinde desiderium tu concipere debeas, Sanctos quidem omnes, sed speciales præcipue Patronos tuos singulari quodam cultu amoreque prosequendi. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quis potissimum cultus prædictis Sanctis à te exhiberi debeat; varias tibi fortè actiones precèsque intellectus tuus suggeret, sed tu pro certo habeto, optimam esse Sanctorum cultum, optimam vitam; hic enim cultus potissimus est, quia ab omni natio alienus; sed & amplissimus est, quia omnia bonorum genera, puta jejunium (maximè illud generale Deoque gratius, quo jejunatur à peccato) elemosynam (dum animabus offeruntur opera) orationem (juxta id S. Augustini effatum: Vis semper laudare DEUM: benefac omnia, & laudasti DEUM) complectitur. Et tandem constantissimus, ac perpetuus est, quia diu noctæque continuatur.

Considera II. Si Sancti tantos favores exhibuerunt illis, qui sæpè modicas preces, aut aliud leve obsequium in ipsorum honorem obtulerunt, quanta beneficia, & favores tu sperare possis, si paulò antè descriptum cultum optimæ vitæ non uno tantum alteròve quadrante, sed per totam vitam exhibiturus sis.

Considera III. Quomodo proinde imitari morem eorum velis, qui vota sua in melius aliquod obsequium mutant, atque adeò & tu omnes vel certè plerasque minuitiores devotiones, quibus hæctenus Sanctos colere consuecisti, in hunc præstantissimum, ipsisque gratissimum cultum permutare velis. Colloquium ad Christum.